
Premi Englantina

Si algun cop em veus plorar

Autora: Imma Fuster Tubella

Dintre meu em flaqueja l'esperança
d'un demà fet d'anhels d'aquest avui,
i m'assereno a l'íntim aixopluc
del teu suport, del teu tarannà amable.
Arrossego paraules i incerteses
i tu, que creus que els somnis s'acompleixen
i que amb temps tot es pot aconseguir,
sabràs com pintar albors al meu capvespre.
Avui al meu voltant tot s'esmicola
mentre engoleixo els anys fets de projectes
i de delits de fe en un altre nord.

Amic meu, si algun cop em veus plorar
i els meus ulls diuen el que sent el cor,
ofereix-me els teus mots i els teus silencis
i restaré a recer del teu afecte.

Em pesa la tristesa del meu poble,
em cal la teva força, el teu alè.
La meva pensa és amb la meva gent,
amb aquells que han perdut la llibertat
i que, malgrat el pes d'una gran llosa,
serven la dignitat i les creences.
- Dins el cor hi duc sempre el seu glatir.-

No sé trobar el puntal de serenor
car són molts els hiverns del meu bagatge
cobejant un estiu lliure i plaent,
un estiu que ara és gèlid i distant.

Bon company, si algun cop em veus plorar
mentre cerco l'atzur en el cel gris,
acull-me en el teu hàlit guaridor,
que el desencís que duc a flor de pell
el sento al pit talment com cop de mall.
Vull caminar pel teu sender de calma,
vull respirar el teu càlid optimisme.
M'arreplego al teu cor, que és generós,
reposo al claustre intern del teu ombratge
on em minva la solitud de l'ànima
i on, potser, em pot renéixer l'esperança.

I si veus el meu poble esmaperdut,

entelat per un vel fosc de tristor,
i si es torba i glateix la nostra terra
perquè tem la incertesa del demà,
cobreix-me amb els teus mots i els teus silencis.
Sols estima'm, amic, si em veus plorar!